

именно юначенъ разбойникъ мѣстното началство, по заповѣдь отъ главната Стѣмбурска властъ бѣше принудено да види смѣтка, и за тая цѣль то бѣ принудено да се обѣрне къмъ помощта на отоманскитѣ казаци.

Бързитѣ юначни казаци, всички огчаянни глави, майсторски изпълниха своята миссия, пзловиха цѣлата шайка, но не завариха въ Чамъ-Дере вѣйводата. Тутака си послѣ съвѣта, така нарѣченный меджлисъ, на който е било рѣшено да се поиска съдѣйствието на казацитѣ, прѣди тѣ да трѣгнатъ отъ Сливенъ, Кушу-Оглу се извѣстилъ отъ мюфтията, единъ отъ членоветѣ на Съвѣта, че казацитѣ идхтъ да го ловятъ. Той се скри въ единъ часъ прѣди пристиганieto на сотията, която очаквали едвамъ на слѣдующата сутрина. Повече отъ четиридесетъ запитиета вече прѣди нѣколко дена били пристигнали на мѣстото; тѣ стоѣли като задъ баррикади, безъ да смѣятъ да погледнатъ на разбойницитѣ; а може би тѣ сж се надумали съ тѣхъ, прѣдоставили имъ на свобода да продължаватъ свойтъ занаятъ, а сами ѣдяли, пияли и пушали чибучки, а вѣчеръ пиянствуваха и своеволничали. Съ такава жандармерия се пазятъ въ България имота и живота! Казацитѣ не очаквали отъ тѣхъ помощъ, но не искали и да имъ се бъркатъ. Като влѣзли въ селото, стотника поставилъ при джандаритѣ караулъ и заповѣдалъ нито единъ запития да се не показва на улицата, казано имъ било да си сѣдятъ дома, докхтъ ги не повикатъ като резерва. Между разбойницитѣ бѣше Карабелла, братовчедъ на Кушчу-Оглу, наричанъ умѣтъ на Кушчу-Оглу, мургавъ и похватенъ; въ очитѣ му свѣтяше хитростта на лисцата и коварството на котката; чертитѣ на лицето му бѣхж паразителни, и всичкитѣ вънкашни бѣлѣзи означаваша крѣвъ отъ благородна порода. Него го намѣриха въ куминьтъ, гдѣто го бѣ скрила една отъ любовницитѣ на Кушчу-Оглу, на която тоя разбойникъ, по нейна молба, бѣ убилъ мъжътъ. Тя остана вдовица: всичкитѣ знаяха че тя подкокороса да убиятъ мъжътъ ѝ, но ѝ оставиха на свобода, не захващаха сждебно слѣдствие, и хората само си говоряха: види се че тъй му било писано!